

- Conca:** Ebre
- Comarca:** Alta Ribagorça
Pallars Jussà
Pallars Sobirà
Val d'Aran
- Municipi:** Alt Àneu
Espot
Esterrí d'Àneu
Guingueta d'Àneu, la
Naut Aran
Rialp
Sort
Torre de Cabdella, la
Vall de Boí, la
Vielha e Mijaran
Vilaller

A. DESCRIPCIÓ GENERAL

A.1. Tipologia: tipus i subtipus

Zones d'alta muntanya: molles, estanys, llacs, etc.

Estanys i Llacs d'alta muntanya

A.2. Descripció

L'espai RAMSAR "Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici" inclou l'àrea estrictament protegida del Parc Nacional i l'àrea de protecció perifèrica. Està constituït per més de 200 llacs o estanys, i nombroses molles i torberes, que constitueixen un paisatge únic als Pirineus.

Aquest espai compleix els criteris 1, 2 i 3 del Conveni Ramsar, i per tant pot ser considerat d'importància internacional pel fet de contenir un exemple representatiu i rar d'estanys d'origen glaciari (criteri 1), pel fet de sustentar espècies vulnerables, en perill o perill crític, o comunitats ecològiques amenaçades (criteri 2) i pel fet de sustentar poblacions d'espècies vegetals o animals importants per mantenir la biodiversitat dins la regió biogeogràfica alpina.

L'espai està situat a les comarques del Pallars Sobirà, l'Alta Ribagorça, la Val d'Aran i el Pallars Jussà i el formen diverses valls principals: a l'oest la Vall de Boí -conca del riu Noguera de Tor-, a l'est la Vall d'Espot -conca del riu Escrita-, i al sud la Vall Fosca -conca del Flamicell-. Ocupa una superfície total de 40852 ha, de les quals 14.119 ha corresponen al Parc i 26.733 ha corresponen a la zona perifèrica. L'alçada màxima de l'espai és de 3023 m, la mínima de 1383 m i la mitjana de 2236m.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici es va crear per Decret el 21 d'octubre de 1955 i és l'únic Parc Nacional de Catalunya. Aquest espai és una de les millors representacions de l'erosió glaciària del quaternari i es caracteritza pels seus circs glacials, les seves valls amb forma de "U" i pels seus estanys, que formen la zona lacustre més important del Pirineu. Molts d'aquests estanys s'han colmatat, originant prats i herbassars plans i sempre humits, on les aigües formen nombrosos meandres, anomenats "aigüestortes".

Dins l'espai hi ha 644 llacs o estanys, dels quals 190 són llacs pròpiament dits (majors de 0,5 ha) i 454 són petites masses d'aigua, que poden ser temporals i arribar a assecat-se a finals d'estiu. Hi ha també 131 ha ocupades per torberes, caracteritzades per estar associades a nombroses fonts, així com a les variacions estacionals del nivell d'aigua de petits llacs i estanys. Destaquen per la seva raresa i singularitat biogeogràfica les torberes àcides, que presenten un tipus de vegetació característica formada per espècies del gènere Sphagnum. Finalment, hi ha també nombroses molles i cursos d'aigua, amb zones aigualoses i aigüamolls als seus marges i zones d'inundació.

Pel que fa als hàbitats d'interès comunitari, destaca la presència en aquest espai -entre d'altres- dels següents hàbitats:

- 3110 Aigües estagnants oligotròfiques, molt poc mineralitzades (Littorelletalia uniflorae)
- 3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de carofícies
- 3160 Estanys i basses naturals d'aigua distròfica
- 3240 Rius de tipus alpí amb bosquines de muntanya
- 7110* Torberes altes actives
- 7140 Torberes de transició i torberes tremoladisses
- 7220* Fonts petrificants amb formació de travertí (Cratoneurion commutati)
- 7230 Molles alcalines
- 7240* Formacions pioneres alpines del Caricion bicoloris-atrofuscae

E.4. Particularitats ecològiques i biològiques

E.5. Hàbitats: Unitats de la llegenda de la cartografia CHC50

E.6. Hàbitats d'Interès Comunitari (* HIC prioritari)

F. RÈGIM DE PROTECCIÓ I GESTIÓ

F.1: Figures de protecció

F.2. Masses d'aigua

F.3. Gestió de l'espai

F.4. Gestió d'espècies

G. URBANISME I RÈGIM DE PROPIETAT

H. SITUACIÓ A L'INVENTARI DE ZONES HUMIDES DE CATALUNYA I A L'INZH

Data inclusió:

Codi_situació Data inici Tipus mod.

INZH (codi, nom, tipus,estat):

I. ACTUACIONS I PRIORITATS